

VERSLAG

Bijeenkomst	OIM Meteorologie en Seismologie
Datum Bijeenkomst	10 juli 2017
Voorzitter	Job Cohen
Bijlagen	Geen
Status	Definitief

1. Inleiding

Op 10 juli 2017 is een OIM overleg meteorologie en seismologie gehouden. Er stond één onderwerp op de agenda namelijk de evaluatie van de Regeling taken Meteorologie en Seismologie . Er werden geen andere onderwerpen besproken. Hieronder volgt een woordelijk verslag van deze bijeenkomst.

Dit woordelijke verslag door Alt-Tab bedrijfsondersteuning opgetekend en door Felix Wolf gecorrigeerd. Bij deze correctie zijn alleen enkele feitelijke onjuistheden gecorrigeerd zoals onjuiste persoonsnamen, onjuiste organisatienamen en spelfouten. Naar aanleiding van de bijeenkomst is besloten om een opdracht te formuleren voor het uitvoeren van de evaluatie. Die opdrachtsomschrijving maakt geen deel uit van dit verslag maar is een apart document.

2. Aanwezigen

Voorzitter Job Cohen

Aanwezigen	Felix Wolf	OIM Secretaris
	Coen Verrijn Stuart	Meteogroup
	Niels Robbemont	Waterschap Hollandse Delta en Unie van Waterschappen
	Gerard van den Steenhoven	KNMI
	Jan Dekker	KNMI
	Judith Post	Ministerie Infrastructuur en Milieu
	Gerard van Noort	Aeolis Forecasting Services
	Jaap Verweij	Watermanagement Centrum Nederland (WMCN) en Rijkswaterstaat
Notulist	Ilona Jense	Alt-Tab bedrijfsondersteuning

3. Woordelijk verslag

De voorzitter opent de bijeenkomst om 14.00 uur.

Job Cohen: Goedemiddag allemaal. Het is voor mij de eerste keer dat ik als voorzitter van dit overleg aansluit. Ik heb mijn best gedaan mij vooraf in te lezen in de materie. Het doel van vandaag is het maken van afspraken over het proces voor de evaluatie van de regeling. Niet van de wet, want die evaluatie is over een paar jaar voorzien. Zijn er andere onderwerpen die vandaag besproken moeten worden? Indien dat het geval is, voegen we die toe aan de agenda. Indien dat niet het geval is, stellen we de agenda vast. We moeten proberen hier met elkaar afspraken te maken over hoe de evaluatie eruit moet gaan zien, wat er aan de orde moet komen, welke vragen er zijn, wie dat gaat doen en misschien ook nog wel op welk moment we dat gaan doen. En dan is het goed te bekijken wat de doelstelling van deze bijeenkomst moet zijn. Ik neem aan dat jullie daarover nagedacht hebben.

Felix Wolf: Kent iedereen hier aan tafel elkaar of is er behoefte aan een introductierondje? (Uit het instemmend knikken volgt dat de deelnemers elkaar kennen.)

Job Cohen: Het is misschien goed om even aan te geven wie je bent en op welke wijze je betrokken bent bij dit overleg. Wil jij beginnen?

Niels Robbemont: Mijn naam is Niels Robbemont en ik ben beleidsadviseur bij waterschap Hollandse Delta en namens de Unie van Waterschappen gevraagd in dit dossier op te trekken. Ik ben ook betrokken geweest bij het opstellen van de regeling.

Jaap Verweij: Mijn naam is Jaap Verweij. Voor mij geldt hetzelfde als voor Niels. Ook betrokken vanaf de opstelling van de regeling. Ik ben werkzaam bij WMCN en ons belang is vooral te zorgen dat crisispartners op een eenduidige manier informatie delen. Ik zit hier mede namens Rijkswaterstaat.

Coen Verrijn Stuart: Ik ben Coen Verrijn Stuart namens Meteogroup. Voornamelijk ondersteunend aan de voormalige directeur van het Nederlandse bedrijf van Meteogroup. Inmiddels zijn we meer internationaal georiënteerd. Maar ik zit hier ook omdat ik verantwoordelijk voor de dataportfolio en hoe wij die gebruiken.

Gerard van Noort: Ik ben Gerard van Noort. Ik ben directeur van Aeolis Forecasting Services en ik zit hier ook als voorzitter van de NVVB, dat is de Nederlandse vereniging van weerbedrijven.

Judith Post: Mijn naam is Judith Post. Ik ben indertijd de projectleider voor de regeling geweest, niet voor de wet. Ik denk dat het goed is het vandaag ook te hebben over een aantal dingen die we toen hebben afgesproken, zoals GRIP en protocol en op basis daarvan te kijken of het nog werkt. Maar ook hoe kunnen we kijken of het werkt.

Jan Dekker: Mijn naam is Jan Dekker. Ik werk bij het KNMI en mijn functie binnen het KNMI is strategisch businessmanager.

Gerard van den Steenhoven: Mijn naam is Gerard van den Steenhoven en ik ben hier ook namens het KNMI.

Felix Wolf: Ik ben Felix Wolf, OIM-secretaris en uw vraagbaak voor alle vragen en opmerkingen. En ik heb het overgenomen van Marja Bitterberg die het jarenlang heeft gedaan.

Job Cohen: Ok dank jullie wel. Van deze bijeenkomst wordt een woordelijk verslag gemaakt, maar zonder de anakoloeten die wij allen maken.

Job Cohen: Dan is de vraag wat de doelstellingen van de evaluatie.

Judith Post: Zelf als ik kijk naar de regeling zijn er twee dingen waarvan we hebben gezegd dat we daar op korte termijn een keer naar moeten kijken. Dat waren de vragen of GRIP2 werkte, om hoeveel gevallen gaat het en hoe kunnen we dat vaststellen? En het tweede is het protocol unieke kennis. Maar dat is er eentje waarvan ik denk dat hebben we pas net afgesproken, laten we even met elkaar overleggen hoe we daarmee omgaan.

Job Cohen: Ja, dat is er net een paar maanden. Heeft het überhaupt als gefunctioneerd?

Gerard van Noort: In zoverre dat het niet is geraadpleegd.

Job Cohen: Is dat een evaluatie of moeten we daarmee wachten?

Niels Robbemont: Het gaat om de evaluatie van de regeling zelf natuurlijk. Vanuit de Unie van Waterschappen zijn dit jaar afspraken met het KNMI aan hey maken over welk typen weersinformatie waterschappen krijgen je nu als basispakket als er van opschaling volgens de regeling sprake is. We zien dat sommige waterschappen al een bestaande relatie met het KNMI hadden. Zij nemen het pluspakket (gevaarlijk weer voor waterbeheer/Extranet KNMI) af bij situaties waarin ofwel sprake was van een verwachting of dreiging van extreem of maatschappij ontwrichtend weer. Dan wel dat er sprake was van opschaling vanuit de organisatie zelf. In het afgelopen jaar hebben de waterschappen nog maar weinig opgeschaalde activiteiten gehad waar we weersinformatie, conform

de regeling, gebruikt hebben. In onze registratie vanuit de Unie was er in ieder geval in juni vorig jaar een wateroverlastsituatie in Noord-Brabant, Limburg en zuidoost Gelderland, waarbij ook is samengewerkt met de Duitse partners. Begin dit jaar hebben we een hoog water gehad waarbij weersinformatie is gebruikt. Het punt daarbij is dat via het WMCN weer-informatie al is geïntegreerd met het landelijk waterbeeld, zodat die informatie voor waterschappen al bekend is.

Job Cohen: Raakt dit nu de unieke kennis en dus het protocol of de afspraken rond GRIP?

Niels Robbemont: We hebben nog zo weinig ervaring hebben in de toepassing van de regeling. Daarnaast hebben we afgesproken dat we binnen een jaar of een half jaar zouden starten met de evaluatie. Doelstelling was ook proberen afspraken te maken tussen sectoren over de wijze van monitoring van het aantal gevallen dat weersinformatie gebruikt wordt in opschalingssituaties.

Op het moment dat we nog aan het inrichten zijn hoe we dat doen, wordt nu al de evaluatievraag gesteld. Laten we dan nu een evaluatieplan opstellen waarmee we over een jaar aan de hand van een aantal casussen de werking van de regeling kunnen evalueren.

Judith Post: En als jij het over opschaling hebt, dan gaat het dus over de mogelijke rampsituaties?

Niels Robbemont: Ja de opschalingscriteria die in de regeling genoemd staan. En de vraag vanuit de Unie van Waterschappen is hoe registreren we met elkaar het aantal gevallen waarin daarvan sprake is en wat de bevindingen op het gebruik zijn. Maar ook hoe komen we dan tot concrete doelstellingen en naar welk type informatie kijken we dan om een oordeel te kunnen geven op de vragen die bij de evaluatie aan de orde moeten komen. Zoals: Werkt de regeling? Wat zijn de verbeterpunten, wat zijn de goede punten? En geven deze punten aanleiding tot het aanpassen van de regeling.

Coen Verrijn Stuart: Als ik het goed begrijp gaat het om een beoordeling van de vraag of de informatie die het KNMI in het kader van de regeling beschikbaar stelt op het moment dat er opgeschaald wordt, voldoet. En op het moment dat vastgesteld wordt dat het niet voldoet, ga je kijken wat nodig is en of dat past binnen de regeling. Zo niet dan moet de regeling aangepast worden.

Job Cohen: En als je dat in termen van evaluatie zet, zou je het dan ook zo kunnen zeggen dat voor wat betreft het protocol er nog geen evaluatie mogelijk is omdat het nog niet is gebruikt. Het is nog niet toegepast, dus de vraag is wat moet je er mee bij de evaluatie. Indien het gaat om een GRIP2-situatie dan kun je stellen dat je nog niet toe bent aan een evaluatie maar dat het meer gaat om het bedenken van vragen die nodig zijn om straks te kunnen evalueren.

Niels Robbemont: Ja, want dan kunnen partijen gaan registreren en dan kunnen we dat delen met elkaar.

Felix Wolf: Ik dacht dat Niels ook bedoelde dat we moeten afspreken hoe je dingen meet.

Gerard van den Steenhoven: Het gaat erom dat we vaststellen hoe je dingen meet. De wet vereist wel dat we daar uitspraken over doen. Dus ik denk dat het goed is om te starten met het hele proces, ook omdat we dat zo hebben afgesproken, maar het is wel ingewikkeld. Maar als we gaan wachten tot we alles hebben meegemaakt, dan duurt het te lang.

Job Cohen: Dus het gaat om het verzamelen van gegevens ten behoeve van de evaluatie.

Jan Dekker: Je doet het vooral omdat je daarmee de wereld vooruit wil helpen, maar tegelijkertijd kun je het gebruiken voor de evaluatie.

Gerard van den Steenhoven: Als we kijken naar het protocol unieke kennis, dat pas sinds 1 april in werking is, denk ik dat het goed is om na te gaan bij verschillende belanghebbenden hoe dat over komt. Het kan zijn dat als mensen van een decentrale overheid wijzen op het protocol dat het tot een schikbeweging leidt. Waardoor er plotseling niets meer gebeurt. Dat moet in de evaluatie aan de orde komen. Als partijen schrikken en dan geen actie ondernemen is dat niet goed. We krijgen soms de indruk dat dat gebeurt.

Job Cohen: Dat ze wel willen maar dat ze denken oh jee.

Jan Dekker: Gedoe.

Gerard van den Steenhoven: Ja, gedoe en dan schade we de hele samenleving in wezen. Er is een informatiebehoefte en kunnen ze die commercieel verkrijgen, maar daar is onduidelijkheid over, want er is een protocol en dan gebeurt er niets. Het feit dat het niet gebruikt is, is geen reden om het niet te evalueren.

Coen Verrijn Stuart: Je zou kunnen evalueren waarom het niet gebruikt is.

Jaap Verweij: Het feit is natuurlijk wel dat het pas een maand in gebruik is. Ik denk dat het heel goed is om nu aan tafel te zitten. Ik dacht dat afgesproken was dat er na een jaar een evaluatie komt. De regeling is per 1 januari 2016 ingegaan en de constatering vanuit het WMCN is dat we nog volop in de implementatiefase zitten. Dus het is goed om het over de evaluatie te hebben, maar wij zouden

vanuit de klantkant ervoor pleiten om de periode van 1 januari 2016 tot eind 2017 te evalueren. Hopelijk is het protocol dan ook een keer gebruikt en denk nu met elkaar na over hoe we die evaluatie gaan doen. Dat betekent dat je in 2018 tot een evaluatie komt en dan kunnen we eind 2018 de regeling indien nodig aanpassen. Wat mij betreft zou de hoofddoelstelling van de evaluatie zijn de vraag of de regeling naar wens werkt. En daarbij kijk ik met name naar de klantkant en daarbij heb ik een aantal subvragen die ik best wil delen, maar vandaag moet het wat mij betreft hebben over het hoe, maar zeker over wanneer we gaan evalueren en over welke periode.

Gerard van Noort: voorzitter, ik raak een heel klein beetje de weg kwijt omdat er feitelijk twee evaluaties aan de orde zijn. Ten eerste de evaluatie van de regeling veiligheidstaken van de KNMI en dan hebben we het over GRIP-situaties. Ten tweede de regeling protocol unieke kennis die is nog geen maand oud en daar is ook nog geen gebruik van gemaakt. Gaat de evaluatie nu over beide zaken of zijn er twee verschillende evaluaties?

Job Cohen: Als ik het goed lees, dan is in de regeling sprake van een evaluatie van de regeling dus van de beide elementen, maar verder wordt het open gelaten. Dus ik denk dat wij, zoals wij hier zitten met elkaar kunnen afspreken op welke wijze dat vorm gaat krijgen. Ik kan mij voorstellen dat we vinden dat alleen 2016 waarin heel weinig is gebeurd en dat we om die reden ook 2017 meenemen in de evaluatie. Misschien zou je zelfs moeten zeggen, maar wie ben ik, we doen in ieder geval ook 2017. En dan afhankelijk van de vraag of dat voldoende is, zou je kunnen zeggen dat we het nog verder uitstrekken. Ik zou zeggen wees zo praktisch mogelijk met de evaluatie.

Niels Robbemont: Ja, onze vraag is inderdaad of je voldoende casusmateriaal beschikbaar hebt om de toepassing van de regeling te kunnen evalueren.

Jaap Verweij: Het is misschien goed om te duiden dat een van de dingen die gevoelig lag, was de vraag hoe vaak er sprake is van de uitzonderingsclausule als er sprake is van een calamiteit. Ik heb hier een totaaloverzicht van 2016 en daaruit blijkt dat in heel 2016 één keer een beroep op de uitzonderingsclausule is gedaan. Dat was niet eens een situatie waarbij weer heel belangrijk is, behalve mistbanken. Dus weer speelt daar ook nog een rol, maar er is dus één casus in 2016 waarin het WMCN een code oranje heeft afgegeven. Ik weet niet hoe vaak dat bij de veiligheidsregio's is gebeurd. Maar ik kan me voorstellen dat het naar het bedrijfsleven toe van belang is om inzichtelijk te maken hoe vaak er sprake is geweest van de uitzonderingsclausule. Want als dat om de haverklap is dan wil je heel snel evalueren omdat de clausule dan veel te ruim is. Mijn indruk is nu dat de regeling niet zo heel vaak een beroep doet op deze clausule. Ik zie jullie glimlachen, dus dat

stemt jullie kennelijk tot tevredenheid maar dan zou de periode om te evalueren best wat langer kunnen zijn.

Gerard van Noort: Een van de argumenten in de onderhandeling om te kiezen voor een situatie vanaf GRIP2 is dat het zo weinig voorkomt. En dat blijkt dan voor 2016 te kloppen en dan ben ik tevreden.

Jaap Verweij: Code oranje is alleen vanuit het WMCN getriggerd, dus hoe vaak het vanuit de veiligheidsregio's is niet helder. En zij zitten ook niet aan tafel.

Jan Dekker: Ja en dat is zeker een onderdeel van de evaluatie. Het is zeker vanuit de veiligheidsregio en ik neem aan ook van het WMCN het streven om GRIP2 te vermijden, te voorkomen. En ook weersinformatie speelt daarin een zekere rol. Of nu het constateren dat het weinig is voorgekomen, voldoende aanleiding is om het met rust te laten, dat vraag ik me dan af.

Judith Post: We kunnen het sowieso wel evalueren maar de reden dat een zo'n snelle evaluatie hebben afgesproken was dat we een aantal heikele punten hadden, zoals GRIP2. We moeten nog steeds kijken of de regeling werkt, maar als er vanuit de non-KNMI-weersector wordt gezegd dat er geen dringende noodzaak is om nu te evalueren, dan kan ik me voorstellen dat we even goed de tijd nemen om kaders te stellen en vragen te formuleren, casussen op te bouwen, waarneming af te spreken. Als dan op basis daarvan blijkt dat het toch nog ergens wringt, dan kunnen we altijd kijken hoe we daarmee verder gaan.

Gerard van den Steenhoven: Mag ik daar wat aan toevoegen? Ik denk wel dat het belangrijk is een paar dingen in het oog te houden. Ook het feit dat iets weinig voorkomt, is een interessant gegeven. We moeten wel kijken waarom dat zo is. Het tweede punt is dat we meer moeten evalueren dan het protocol unieke kennis en GRIP2-situaties. In de regeling staat bijvoorbeeld ook een grote verhandeling over de weerswaarschuwingssystematiek. En die ontwikkelt zich. Dat is de reden waarom wellicht vanuit het KNMI een iets grotere behoefte is om de zaak tegen het licht te houden. En het gaat ons echt niet om dat half jaar hoor, het kan ook in het voorjaar 2018. Maar gelukkig ontwikkelt de meteorologie zich en gelukkig ontwikkelen de inzichten zich, dus op ene bepaalt moment moeten we dat aanpassen om te voorkomen dat er teveel licht ontstaat tussen de werkelijkheid en de regeling. Tot slot nog dit. Wat is de echte vraag die we moeten beantwoorden? Uiteindelijk gaat het erom of de regeling bijdraagt aan de doelstelling van de wet. Dat is uiteindelijk de reden dat we de afspraken gemaakt hebben. Ik vind het belangrijk dat inzichtelijk wordt of de wet en de regeling bereiken waarvoor zij in het leven geroepen zijn. De wet heeft een evaluatietermijn van vijf jaar dus we moeten deze

evaluatie niet te lang voor ons uitschuiven want dan hebben we er voor het vervolg niets meer aan.

Job Cohen: Als ik jullie zo hoor dan moeten we alles wat nu gebeurd goed monitoren en met het voortschrijdend inzicht en de resultaten goed bij te houden en daar waar nodig op te acteren. Ik weet niet of je de evaluatie ook zo kan interpreteren. Wat ik nu hoor is, neem even de tijd en houdt rekening met het voortschrijdend inzicht en laat ons dan naar bevind van zaken handelen.

Judith Post: We kunnen met elkaar afspreken dat dat we de evaluatie naar het einde van het jaar verschuiven. Ik zou het zelf dan wel prettig vinden als we afspreken waarom, omdat er op een bepaald moment een evaluatie moet plaatsvinden. In die zin, ook met zo'n GRIP, hoe registreren we dat, wat schrijven we op en wat nemen we mee te zijner tijd en wanneer hebben we het over een gemiste kans. Gerard geeft terecht aan dat er meerdere dingen in de regeling staan, maar daar is het meten wat minder een punt.

Gerard van den Steenhoven: Nee, maar kijk, het punt is, toen we de regeling opstelde hebben we best wel met elkaar gediscussieerd over wat er wel en niet in stond. We hebben netjes uitgeschreven wat onder weeralarmen en weerswaarschuwingen valt. Uiteindelijk doen we dit om de samenleving te dienen, dus je moet voorkomen dat er een afstand ontstaat tussen de studeerkamer en de echte wereld. En dat terwijl iedereen er met de beste intenties zit. Ik sluit me dan ook aan bij Judith om het zorgvuldig voor te bereiden in het komende half jaar. Waarin we ons beraden over welke metriek gaan we hanteren en welke vragen en welk bureau, als we voor een bureau kiezen, zodat dan uiterlijk met kerst de evaluatie kan starten.

Coen Verrijn Stuart: Helpt het om even terug te gaan naar de vraag waar de regeling in moet voorzien en op basis daarvan te kijken wat zijn dan de pijlers die we moeten toetsen. Er wordt gezegd we moeten kijken vanuit het klantperspectief, het weerbedrijfsperspectief en is het werkbaar in de werkkamer van het KNMI, want die moeten er dagelijks mee omgaan. Dus er zijn allerlei perspectieven. Die kun je het beste inkaderen in de vraag waar de regeling voor was bedoeld. Volgens mij was het bedoeld om in te kaderen wat wordt verstaan onder weerswaarschuwingen. Zeg ik dat goed?

Gerard van den Steenhoven: Ja, maar het meest dominant was de relatie markt en overheid. Het KNMI moet geen marktproducten gaan produceren en dat is een vrij vanzelfsprekend startpunt en dan kom je in de dagelijkse praktijk langs de grijze zones. En die grijze zones zijn het interessantst. Niet omdat we daar ruzie om moeten maken maar omdat die vastgelegd moeten worden.

Coen Verrijn Stuart: De regeling die we een maand geleden hebben vastgesteld moet daarin voorzien. Maar die is er net en die hebben we nog nooit gebruikt. Het is dus te vroeg om die te beoordelen. Op het moment dat er vragen zijn over of iets wel of niet valt onder iets wat het KNMI moet doen in vragen van secundaire overheden, moet het protocol daarin voorzien en antwoord op geven. Tot op heden is daar geen gebruik van gemaakt en hoe kan dat dan.

Gerard van den Steenhoven: Wat wij wel merken in alle gesprekken is dat er wel vragen leven

Coen Verrijn Stuart: Precies dat is dus een onderzoeksvraag. Van de weerswaarschuwingen kunnen we vaststellen of er in het afgelopen jaar zaken zijn geweest waarover discussie was tussen partijen of niet. Volgens mij nauwelijks, dus dat is al iets. Er is blijkbaar een behoefte bij het KNMI om daar wel naar te kijken, dus dat is ook een aanknopingspunt. Dus ook al is er niet veel gebeurd, er zijn wel voldoende aanknopingspunten om mee verder te gaan.

Niels Robbemont: Ook in de crisissector zijn er allerlei ontwikkelingen. Er is inmiddels een medium (informatiesysteem) voor overheidsdiensten die zich met crisisbeheersing bezig houden om informatie te delen: het Landelijk Crisis Management Systeem (LCMS). We zien vanuit de veiligheidsregio's, Rijkswaterstaat en de waterschappen dat het KNMI ook als crisispartner gezien wordt voor de levering van weersinformatie op het moment dat je in je crisisorganisatie opgeschaald bent. Ofwel omdat er gevaarlijk of maatschappij ontwrichtend weer dreigt of actueel is. Maar het kan ook zijn dat er een incident loopt waar weer altijd een rol speelt omdat bijvoorbeeld op basis van weersinformatie kan worden bepaald of branden wel of niet, of in welke richting escaleren.

Coen Verrijn Stuart: Ik heb een open vraag, maar is de vraag of het KNMI in de situatie dat het relevant is wel de goede informatie levert, noodzakelijk voor de beslisriteria, is dat een vraag die relevant is voor de evaluatie van de regeling.

Gerard van den Steenhoven: Ik proef hem iets anders. Zodra je allerlei partijen van centrale en decentrale overheden bij elkaar zet en je wil ook nog iets gemeenschappelijks doen, dan moeten wij ons op basis van de wet ons anders gedragen naar de veiligheidsregio dan naar Rijkswaterstaat en dat wringt. Het kan betekenen dat we een keer extra moeten vergaderen en dan moet je niet zeiken, maar het kan ook zijn dat we zeggen dat we toch iets met die regeling moeten doen. Zonder het hoofddoel, namelijk het realiseren van een nette ordening tussen markt en overheid in de meteosector, geweld aan te doen. Ik zie dat er bepaalde wrijvingspunten zitten en die wil ik met dit overleg voorkomen. En daarom hecht ik veel waarde aan die evaluatie.

Niels Robbemont: Ja, en ook hoe het implementatieproces van de regeling is verlopen. We hebben de afgelopen anderhalf jaar een intensief traject met elkaar gevolgd.

Job Cohen: Het is goed om met elkaar te inventariseren wat het afgelopen anderhalf jaar is gebeurd.

Niels Robbemont: Ik zie dat ook bij het protocol. Dat je hem vaststelt, zegt nog niet dat de sectoren hem kennen. En dat is vergelijkbaar met de regeling zelf. Je hebt bepaald dit leveren we maar hoe en in welke vorm we dat uiteindelijk doen, daarover zijn we nog volop in ontwikkeling.

Job Cohen: Jij zei even geleden dat wordt gestreefd een GRIP2 zo min mogelijk te laten ontstaan.

Jan Dekker: De veiligheidsregio's en de waterschappen zijn met elkaar bezig om zo min mogelijk GRIP2 te laten ontstaan. Het is hun werk te zorgen dat calamiteiten niet plaatsvinden. Preventie. Ik zie daar een taak voor het KNMI in en vanuit de geluiden die mij bereiken vanuit de doelgroepen maak ik op dat zij dat ook zo zien. Vanuit de gemeenten begrijp ik dat 99% van de doden en gewonden vallen bij GRIP0-situaties. De buurtbarbecue waar de buurman aan de stokken hangt omdat de storm niet voorzien was.

Niels Robbemont: Maar dan heb je het ook over de toepassing van de GRIP-regeling en waarbij ook bij crisisbeheersing heel veel ontwikkeling is. Zodanig dat je flexibel om kan gaan met de GRIP-niveaus, omdat de burgemeester het beste in positie kan komen bij situaties die nog geen GRIP zijn. Of GRIP1-situaties waarbij communicatie al adviseert zodat de burgemeester in positie kan komen.

Jan Dekker: Er zijn allerlei andere situaties, zoals grote evenementen, waarbij het een vereiste is dat men de beschikking heeft over meteo-informatie. Ik zou best eens met elkaar willen verkennen hoe we dat kunnen organiseren. En in situaties waarvan ik veronderstel dat het bedrijfsleven accepteert dat het KNMI in overtreding is, bijvoorbeeld wanneer een avondvierdaagse met tachtig duizend kinderen op straat en een onweerscomplex en dan iemand die in paniek belt wat ze moeten. Volgens de regeling mogen we niks. Hier heeft u vijf telefoonnummers gaat u die maar even bellen. Nou.

Gerard van Noort: Voorzitter, dit is nu een prachtig voorbeeld van waarom we hier met elkaar zitten. Meneer Dekker van het KNMI wil eigenlijk veel meer dan wat er na jaren, en dan praat ik over twintig jaar, overleg is overeengekomen. Dat is ook vastgelegd in de regeling, waarin inderdaad gesproken wordt over GRIP. We zijn daarbij niet over één nacht ijs gegaan. Daar is lang over nagedacht

en goed over onderhandeld tussen het bedrijfsleven en het KNMI. Er is een regeling gekomen en die moet nu geëvalueerd worden, niet opgerek.

Job Cohen: Ik heb hem dat niet horen zeggen. Ik heb hem wel horen zeggen dat zij tegen dingen aanlopen en die worden nu besproken. Ik kan me voorstellen dat dingen waar je tegen aanloopt thuishoren in de evaluatie en als ze daarin zitten, kun je op basis daarvan beslissen wat je er mee doet.

Gerard van Noort: Sinds het overleg over zowel de regeling als het protocol heb ik eigenlijk niets gehoord over hoe deze regeling werkt. Ik zou zeggen laten we eerst eens rapporteren en dan inventariseren en dan kunnen we dat bespreken. En als er dan inderdaad situaties zijn waarvan meneer Dekker meent dat het misschien toch iets te krap is, dan moet dat besproken worden.

Jan Dekker: Noem me alsjeblieft gewoon Jan.

Job Cohen: er tekenen zich hier de contouren af van wat we in de rest van dit jaar gaan doen, namelijk zoveel mogelijk gegevens verzamelen ten behoeve van de evaluatie die we aan het einde van dit jaar gaan doen.

Jaap Verweij: Zou ik een voorzet mogen doen voor een aantal onderzoeksvragen? De hoofdvraag is naar mijn idee de vraag of de regeling naar wens werkt. Dan zou een van de onderzoeksvragen kunnen zijn of de regeling naar wens geïmplementeerd is en dat kun je opsplitsen naar is het efficiënt voor het KNMI, is het naar tevredenheid van gebruikers en is het conform de afspraken, wat is de ervaring van marktpartijen. Dat is met name een gevoelskwestie van hoe ervaren partijen de regeling. Dat moet je concreter maken door ook te kwantificeren van was er in de afgelopen periode, bijvoorbeeld twee jaar, sprake van, en dan krijg je de vragen van hoe vaak was er een weeralarm door het KNMI afgegeven die aanleiding was om deze regeling toe te passen. Hetzelfde geldt van hoe vaak was er sprake van code oranje van het WMCN en vanuit de waterhoek. Hoe vaak van GRIP2 vanuit de veiligheidsregio's en vanuit die hoek om de regeling toe te passen. Dus hoe vaak kwam nu eigenlijk die uitzonderingsclausule in beeld. En vervolgens de vraag is er in die situaties door alle betrokken partijen conform de regeling gehandeld. Hebben we dan ook eenduidig van de weersinformatie van het KNMI gebruik gemaakt of is er als er discussie was het protocol van stal gehaald? We moeten met elkaar de onderzoeksvragen benoemen en beantwoorden. En we moeten nu niet de regeling ter discussie stellen. Pas als de evaluatie is geweest.

Job Cohen: Ik zou hieraan willen toevoegen van wat ben je bij de uitvoering tegen gekomen aan mogelijke wrijfpunten of dingen die je al opgelost hebt. Hoe is die implementatie nu gegaan en waar heeft dat toe geleid. En is dat op een bevredigende manier gebeurd en zo niet, waar zitten dan de wrijfpunten.

Jaap Verweij: Precies en zoals de heer Van den Steenhoven toevoegt, is er ten opzichte van de regeling voortschrijdend inzicht. Dat is sowieso een algemeen punt dat je mee moet nemen.

Job Cohen: En dat geldt dan zowel voor de manier waarop jullie GRIP2 hanteren en de ontwikkelingen die daarin zitten als over de manier waarop jullie opereren omdat de meteorologie niet stil staat.

Jan Dekker: Overigens jij zegt hoe vaak is de regeling toegepast. De regeling wordt natuurlijk elke dag toegepast, want het is niet iets dat je uit de kast trekt om iets te gaan doen, maar het is een meetlat om onze dagelijkse acties naast te leggen.

Niels Robbemont: Ja, maar je ziet dat bij opschaling gebruik gemaakt wordt van weersinformatie en die opschalingen zijn te kwalificeren.

Gerard van den Steenhoven: Er zit nog een element in de lijst die Jaap opnoemt en die er niet in zit. Dat is het oorspronkelijke doel van de wet, het realiseren van rust in de sector. Van dit is van de markt en dit is van de overheid. En de single tone of voice. Je hebt een hele reeks van dingen die zijn geregeld in de wet en uitgewerkt in de regeling. De discussie tussen Jan en Gerard die suggereert dat het soms nog niet helemaal werkt en die wrijfpunten zou je met een goede onderzoeksvraag ook in beeld willen brengen. Omdat die ook iets vertellen over of het mogelijk is met een kleine aanpassing helderder te maken hoe de regeling bedoeld is. Het gaat erom om de rust in de sector te brengen. In plaats van met elkaar te bekvechten, kunnen we samen groeien, dat is eigenlijk het idee.

Jaap Verweij: Daar ben ik het helemaal mee eens. Ik focus in de regeling met name op de hoofdstukken 4 en 5. Het gaat natuurlijk om de evaluatie van de totale regeling maar in met name hoofdstuk 5 wordt ingegaan op de uitzonderingsclausule bij calamiteiten.

Judith Post: Ik zou de vragen van Jaap nog iets verder willen specificeren. Hij stelt hele goede vragen die we aan een bureau zouden moeten stellen. Maar we moeten ook kijken wat we gaan registreren in de komende zes, zeven maanden. Ik merk dat we daar bij een aantal onderwerpen steeds op terug komen. Voor het protocol is de vraag hoe vaak er een uitzondering was en is het een belemmering. Bij GRIP is het om hoeveel gevallen gaat het en werkt de implementatie en zijn er wrijfpunten. De weerswaarschuwing is de vraag of er discussiepunten zijn. Voldoet wat er nu staat? En

überhaupt de stresspunten, wanneer mensen stress ervaren wanneer ze tegen de grenzen van de regeling op lopen. Soms kan dat terecht zijn, als jij geen antwoord mag geven op vragen van de avondvierdaagse, soms betekent dat dat we er iets aan moeten doen. Dus als jij erachter komt dat het KNMI iets heeft gedaan, waarvan jij zegt, joh. Dat zouden de punten moeten zijn. Het helpt als we dat over een half jaar voor ons zelf scherp hebben.

Jan Dekker: Waar ik nog een beetje mee worstel is, als ik het een beetje groot maak, de veiligheid van Nederland. In hoeverre wordt de veiligheid van Nederland niet zo zeer geholpen, dat is de andere kant op, maar tegen gewerkt zeg maar, wordt dat beperkt, belemmerd door de regeling.

Job Cohen: Dat zit in de vier punten van Jaap.

Jan Dekker: Ja maar hij is niet expliciet.

Judith Post: Het lijkt mij een vraag om aan het einde mee te nemen. Jaap had ook een paar overzichtsragen. Gaan er nu dingen catastrofisch mis?

Coen Verrijn Stuart: De vraag is hoe je dat dan bepaald. Een vraag die bij mij op komt, en ik weet niet eens of gladheidsbestrijding van de overheid onderdeel is van de evaluatie, maar is de kwaliteit van de verwachting een onderdeel die daar relevant voor is. Is het publiek gebaat bij een meer centrale uitspraak van het KNMI over of je wel of niet de avondvierdaagse mag lopen? Hoe bepaal je dat dan?

Judith Post: Ik zou zeggen dat het aan het OIM en de overheid is om daar een uitspraak over te doen. Ik zou willen voorstellen dat we eerst de gegevens boven tafel krijgen.

Jaap Verweij: Ja, maar als je eerst de gegevens bijeen haalt en vervolgens vaststelt wat de criteria zijn om dat tegenaan te leggen, dan kom je tot de conclusie dat je misschien niet alle informatie hebt. Als je het straks wil beoordelen, moet je nu al bedenken hoe je het wil beoordelen, zodat je daarop je informatie kunt verzamelen.

Niels Robbemont: Maar dat zit ook in het vierde onderdeel van de vragen bij die stresspunten. Want ik merk ook bij het implementatieproces waarin we met de veiligheidsregio's en waterschappen bij het KNMI een workshops hebben gehad over wat zijn nu eigenlijk typen weerinformatie zijn die je eigenlijk nodig hebt, zijn we het eens dat dat dit de typen weerinformatie zijn. En als we het daarover eens zijn, hoe (in welke vorm en langs welk medium) bieden we dan die weersinformatie aan? Daar vindt nog een hele zoektocht plaats. Maar we hebben het ook over

bevindingen van gebruikers, of zij de regeling wel of niet beknellend vinden om die vragen te beantwoorden. En als we de stresspunten in beeld hebben, dan kunnen we ons in het overleg daarop focussen.

Gerard van den Steenhoven: Ik denk dat ik het daar mee eens ben, maar ik wil nog wat toevoegen aan de opmerking die Coen maakte. Ik denk niet dat het in de evaluatie gaat over de reguliere weersverwachting van morgen en overmorgen. Het gaat over dingen waar de wet voor bedoeld was en de vier vragen. En dat gedoe met die avondvierdaagse kun je ook onder het vierde punt vatten. Werkte het wel of juist niet of hebben we daar niet goed over nagedacht vooraf? Wat ik nog een beetje mis is wordt nu het alleroorspronkelijkste doel van de wet, namelijk dat markt en overheid op een ordentelijke manier met elkaar samenwerken en elkaar niet tegen werken, in kaart gebracht. Ik weet niet precies hoe we dat moeten evalueren.

Job Cohen: Dat lijkt mij een doelstelling. Dat zijn de uitgangspunten van de wet waar lang over nagedacht is en daarvan wil je kijken of dat functioneert.

Niels Robbemont: Ja, maar vanuit de crisispartners is het van belang te kijken of de regeling bruikbaar en werkbaar is.

Coen Verrijn Stuart: Je merkt dat er verschillende invalshoeken zijn van hoe ernaar gekeken wordt. Bij afnemers van crisisinformatie wordt gekeken naar of de informatie volledig is en is de afstemming goed. Er is een hele andere invalshoek van hoe is de samenwerking en de afbakening tussen markt en overheid. En dat interesseert jullie niet zolang jullie de informatie maar krijgen die jullie willen hebben.

Gerard van den Steenhoven: Dat brengt mij bij het volgende punt en dat is wie betrekken wij bij de evaluatie. Als je iets moet uitzoeken over de relatie markt en overheid dan ga je marktpartijen bevragen en dan haal je informatie boven. Maar wie ga je dan bevragen want wat wij ook gemerkt hebben, is dat nieuwe spelers zich melden die niet meer vallen onder het label klassiek meteo-bedrijf. Die hebben ook een mening maar die zitten hier niet aan tafel terwijl ze ergens wel partij zijn. Vooralnog lijken zij zich niets aan te trekken van de wet en de regeling. En de vraag is doen we daar iets mee.

Job Cohen: Deze vraag parkeer ik even. Ik wil hele even kijken of we dit onderdeel kunnen afsluiten. Op basis van de samenvatting van Judith kijk ik even rond of dit de vragen zijn waar we de komende maanden mee aan de slag gaan. En dan wil ik ook even checken of nu besloten is dat er een onderzoeksbureau aangezocht wordt die deze vragen gaat bekijken.

Judith Post: Dat is wat mij betreft geen gegeven. Het is meer en gewoonte om beleidsevaluaties door een bureau te laten uitvoeren. Maar als dit de vier onderwerpen zijn is het ook goed af te spreken hoe we dat met elkaar vormgeven

Job Cohen: Dat kan, maar ik wil eerst vaststellen of dit de vragen zijn.

Judith Post: Ik vat ze nog even samen. Protocol, hoe vaak is het een belemmering voor mensen. GRIP, om hoeveel gevallen gaat het precies, loopt de samenwerking en de implementatie. De weerswaarschuwingen, het brede punt van Gerard en zijn er discussiepunten. Zijn er wrijfpunten? En het algemene punt, stress, waar lopen we tegen de grenzen aan. En dat is wat mij betreft echt gewoon, waar ervaren mensen stress?

Jan Dekker: Ik maakt het even heel concreet en dan zeggen jullie maar waar het thuis hoort. Afgelopen 21 december is in Rotterdam een schip op de klippen gegaan. Dat schip voer daar op de klippen omdat het Loodswezen in Rotterdam niet beschikte over weersinformatie. De loodsen hebben windguru, omdat ze graag van het KNMI willen afnemen, maar dat mogen ze niet. Dus je ziet in de keten dat het stopt bij het Havenbedrijf in Rotterdam, maar die mag niet doorleveren aan het Loodswezen en dan besluit het Loodswezen windguru te gebruiken.

Job Cohen: Dat zijn stresspunten.

Jan Dekker: Ok maar het is echt een calamiteit.

Jaap Verweij: Laten we hem even afpellen, want de regeling geldt niet op zee. Alleen op land en binnenwateren. De zee valt niet onder de regeling.

Jan Dekker: Maar dit was niet op open zee, maar gewoon in de haven.

Gerard van Noort: Maar wat is nu je vraag, Jan?

Job Cohen: De vraag is of dit thuis hoort in de vragen die we gaan onderzoeken.

Jan Dekker: Is dit een stresspunt, want het is een calamiteit. Het is ook daadwerkelijk opgetreden. En zoals ik het proefde was een stresspunt dat waar we voelen dat er wrijving is.

Gerard van Noort: Dus er is wrijving en op het moment dat de loods beslist om gebruik te maken van windguru of helemaal niets te gebruiken en vervolgens met een groot schip gevuld met chemicaliën de Rotterdamse haven binnen te varen. En het gaat

mis, dan is er sprake van een situatie die volgens mij valt onder GRIP2 of 3. In dat geval gaat de veiligheidstaak van het KNMI in.

Job Cohen: Ho! Stop! Niet hier en niet nu!

Jan Dekker: Ok, dan vatten we hem onder stress.

Coen Verrijn Stuart: Wat ik een interessant vraag vind is, stel dat dit punt uit de evaluatie naar voren komt. Het is een ongewenst effect, zou kunnen.

Job Cohen: Of niet. Ze hadden gewoon moeten kijken hoe de regeling in elkaar zit en dan hadden ze het kunnen weten. Het is stom dat ze dat niet gedaan hebben.

Coen Verrijn Stuart: Maar dan is mijn vervolgvraag, wat doen we dan met die informatie?

Job Cohen: Dat hangt ervan af. Het is of echt een stresspunt en dan is er echt iets misgegaan en dat zit hem in de regeling of zit het in de koppen van die mensen en dan moet je de koppen van die mensen aanpassen.

Coen Verrijn Stuart: Dat is dan een vervolgvraag die naar aanleiding van het onderzoek naar voren komt. Want het antwoord ligt op het puntje van mijn tong. Het is natuurlijk van de zotte, maar dat is dan iets wat later besproken wordt.

Jaap Verweij: Ik zou de samenvatting die Judith gaf van de vragen nog iets scherper willen maken. Jij noemde triggers vanuit het weer of vanuit GRIP2, maar we hebben als derde de code oranje vanuit het WMCN en de waterschappen. Dus je moet kijken hoe vaak de verschillende triggers zich hebben voorgedaan en je moet kijken naar wat er precies in de regeling staat. En met name dan kijken naar zaken die getriggerd worden door het weer. Er staat nadrukkelijk een hele opsomming van wanneer het KNMI een dergelijke waarschuwing zou moeten afgeven. En we moeten dan ook kijken of het in de praktijk voor het KNMI uitvoerbaar was.

Jan Dekker: Dat staat erin, onder punt 3.

Judith Post: Maar is het uitvoerbaar schijf ik er wel even bij.

Jaap Verweij: Ik zie bijvoorbeeld in het lijstje staan dat als er hagelstenen zijn groter dan 2 centimeter vallen, dan gaat dit in werking. En dan vind ik het wel heel interessant om te weten of dergelijke buien zich in de afgelopen twee jaar hebben voorgedaan en heeft het KNMI toen tijdig alle partijen kunnen informeren. Wellicht hebben we wel iets heel moois opgeschreven maar is het helemaal niet uitvoerbaar.

Gerard van Noort: Dat is wel een hele interessante vraag. Het KNMI heeft inderdaad een waarschuwingssystematiek en die is regio-gerelateerd. Maar hagelbuien zijn zo klein van schaal dat die daar niet onder vallen. Daar zou het KNMI op grond van de waarschuwingssystematiek niet eens voor mogen waarschuwen. Terwijl het achteraf wel een situatie is die als noodsituatie bestempeld kan worden. En dan gaat pas achteraf de veiligheidstaak van het KNMI in werking. Daarvoor zal men te rade moeten gaan bij de commerciële weerbedrijven.

Job Cohen: Kunnen we nu afronden en stellen dat dit de onderwerpen zijn? Dat kan. Dan is de vraag een bureau, ja of nee? Is het nuttig om een bureau in te schakelen?

Jaap Verweij: Wat ons betreft is er maar een belangrijke randvoorwaarde. Ik denk dat het van belang is om een onafhankelijke partij te benaderen. Dat kan een commissie zijn of een bureau, als het maar een partij is die door iedereen als onafhankelijk wordt gezien.

Gerard van Noort: Ik heb nog wel een puntje van orde, want wie draagt de kosten voor een onderzoek?

Felix Wolf: Dat is een goede vraag. Daar staat niets over in. Dat is een open vraag. Het kan het ministerie zijn of het OIM.

Judith Post: Ik denk dat Felix en ik daar even samen over praten en dat wij dan met een voorstel komen.

Job Cohen: Dat lijkt mij verstandig. En dan kijken we dus naar een onafhankelijk bureau. Ik kan mij ook nog voorstellen dat daar een aantal mensen bij zitten die dan zo nu en dan kunnen schakelen als het over de vragen gaat. Dat ongeveer drie mensen uit dit gezelschap een begeleidingscommissie vormen.

Judith Post: We kunnen het doen zoals we de regeling hebben gedaan. Een paar mensen, het bureau in dit geval die het schrijven en dan een clubje experts die af en toe bij elkaar komen om te toetsen.

Job Cohen: Willen wij het bureau meegegeven wie zij gaan ondervragen?

Niels Robbemont: En dan is ook de vraag welke sectoren betrokken zijn bij de regeling, zoals de Unie van Waterschappen, en of we dan ook alle onderliggende waterschappen gaan bevragen. Bij de SLA die de Unie van Waterschappen nu met het KNMI wil aangaan over de levering van weersinformatie in de warme fase, hebben we ook een consultatie bij de leden waterschappen gedaan

van kloppen de typen weersinformatie die waterschappen bij crisisbeheersing vragen.

Gerard van den Steenhoven: Ik zou het niet zo elegant vinden. Een bureau moet onafhankelijk zijn. Iedereen aan deze tafel moet zeggen dat het onderzoek objectief gedaan is. En dan moet je niet een andere partij ertussen zetten. Wat mij betreft moet het bureau dan maar een aantal telefoontjes naar de Unie doen en dan ook naar verschillende waterschappen, maar ga dat niet van tevoren plooien. Dan zou in het geval er een antwoord uitkomt dat een van ons niet bevalt dan kan de objectiviteit in twijfel getrokken kunnen worden.

Job Cohen: Ik vat de opvatting van Niels zo op dat hij zegt dat niet alleen bij de Unie gekeken moet worden maar ook een laag dieper en dat moet je aan het bureau meegeven. En wie ze dan benaderen laat je aan het bureau over.

Niels Robbemont: En dat geldt eigenlijk ook voor de partij die we hier missen, de koepel veiligheidsberaad in de relatie tot veiligheidsregio's. Maar hoe dan ook heeft het bureau een aantal respondenten nodig om de informatie te kunnen betrekken. En dan is de vraag, hoe selecteer je dat of laat je dat aan het bureau over.

Job Cohen: Dat zou ik aan het bureau over laten.

Felix Wolf: Je kan er altijd nog een toets van de begeleidingscommissie op laten uitvoeren. Of eventueel in dit overleg.

Gerard van den Steenhoven: De instanties die wij tegen komen dat zijn bijvoorbeeld IBM en Atos. En je ziet dus dat die bedrijven, dat zien nieuwe spelers. Soms bellen ze ons op, maar je ziet dat die actiever aan het worden zijn. De weersector is groter aan het worden dan de traditionele weerbedrijven en de traditionele afnemers.

Niels Robbemont: Ja je raakt daarmee aan de ontwikkeling en de vraag van welke weersinformatie al 'open source' is en welke specifieke expertsystemen voor de duiding van weers- en waterinformatie al voor en door overheden worden toegepast.

Coen Verrijn Stuart: Ik vind het een prima suggestie en als de regeling relevant is voor de partijen, dan moeten we ze zeker vragen. Waarschijnlijk weten ze niet eens van het bestaan af.

Gerard van den Steenhoven: Nou ja, ze bellen en ons weleens op en dan wijs ik ze op de regeling, want we proberen het allemaal netjes te doen. En sommige spreken Engels en die bellen dan uit Washington op en sommige zeggen, oh dan moeten we het anders

doen. Er is ook een partij die ik heel interessant vind en die ik een keer gesproken heb en dat is ProRail. Die zitten niet hier aan tafel maar het is natuurlijk een hele grappige partij omdat die tussen publiek en privaat heen en weer wordt geslingerd. Hij heeft bij mij aangegeven dat hij buitengewoon ontevreden is over de regeling. Daar kun je van zeggen 'I couldn't care less' omdat hij toch een ZBO is, maar je kan ook zeggen dat je hem wel wil horen. En dat zijn vragen die ik hier gewoon neer wil leggen. Er zijn dus meer mensen die praten over de regeling dan hier aan tafel zitten. En hoe betrek je die erbij? Het zijn wel op de een of andere manier maatschappelijke stakeholders. Waarbij ProRail misschien een wel meer voor de hand liggende of bijzondere partij is, dan IBM.

Judith Post: Bij de wet en de regeling speelde een soortgelijk iets en toen hebben we het op de website aangekondigd. Dat weet Felix beter dan ik. Dat is meestal hoe we dat soort inspraak regelen en dat kunnen we hier ook doen. Er is een groep mensen die we actief benaderen en dat zijn de mensen waarvan het OIM als stakeholders kent en dat is breder dan wat hier aan tafel zit.

Felix Wolf: We nodigen hiervoor ongeveer tachtig mensen uit.

Gerard van den Steenhoven: Ja, mijn zorg is dat je door iets op een website te zetten, is het maar de vraag of de stakeholders bereikt. En de vraag die ik hier neer leg is willen we die bereiken. Als ik ze tegen kom, hebben ze wel een opinie erover. Of zeggen we, ach, we hebben tachtig leden van het OIM en dat vinden we voldoende.

Job Cohen: Uiteindelijk wil je een regeling die zo goed mogelijk functioneert voor Nederland. Met in achtneming van het feit dat je te maken hebt met publieke en private partijen, dus dan wil je die ook wel horen.

Gerard van Noort: Ik zou zeggen, nodig ze uit op het moment dat je ze tegen komt. Het is niet onze taak om te werven.

Job Cohen: Nee, maar ik begrijp Gerard wel, want als hij dat gaat doen en er steekt hier iemand zijn vinger op van dat hadden we niet afgesproken. Dus het is goed om hier uitdrukkelijk te zeggen dat als je ze tegen komt, dan kun je ze verwijzen naar de website of het OIM.

Coen Verrijn Stuart: Ik heb een flauwe vraag. Neem een ProRail of een andere organisatie. Ik kan mij voorstellen dat degene die verantwoordelijk is voor de contracten zegt dat hij ontevreden is omdat hij het wil afnemen bij het KNMI omdat dat gratis is. Degene die verantwoordelijk is voor de inhoud, kan een andere mening hebben. En degene die op de werkvloer zit en daadwerkelijk met de informatie moet werken, kan weer een andere mening hebben. Wat is dan de waarheid?

Gerard van den Steenhoven: Laat ik vooropstellen dat het in ieder geval niet gratis is. En op dit moment is het glashelder. ProRail kan geen zaken met ons doen.

Coen Verrijn Stuart: Het kan iedereen zijn, maar de vraag is wie maatgevend is voor de mening van die organisatie. Zelfs in waterschappen kan de mening op uitvoeringsniveau anders zijn dan op managementniveau.

Job Cohen: Uiteindelijk is dat de minister en de Kamer. Als ProRail hier komt en aangeeft dat ze naar het KNMI willen omdat dat gratis is, dan zal de minister zeggen, het spijt me maar zo werkt de regeling niet. Als ProRail aangeeft dat zij zo niet goed functioneren, dan is dat een andere opvatting. Ik denk dat dat soort dingen ook in de evaluatie naar voren komen.

Jan Dekker: Ik wil wel even duidelijk stellen, ook voor de notulen, het is bij het KNMI niet gratis.

Jaap Verweij: Ik proef wel een belangrijk punt van Coen. Op het moment dat je de standpunten verzamelt over de regeling dan is de vraag of dat een individuele mening van een medewerkers is of wil je verankeren dat het de mening is van het bestuursorgaan. Dat vraagt dat bij marktpartijen gevraagd moet worden op het directieniveau. Je moet voorkomen dat je de individuele mening als waarheid gaat zien. Dat is een uitdaging voor het onderzoeksbureau. Interviews moeten op de een of andere manier gefiatteerd zijn.

Judith Post: Ik denk dat we daar misschien heel kort over kunnen zijn want het betreft de mandaat vraag. Interview je mensen met mandaat?

Job Cohen: Maar wat je wil in de evaluatie is de dingen die goed gaan en de dingen die niet goed gaan in kaart brengen. Het kan best zijn dat iemand met iets komt waar anderen niet mee komen. En waarvan je denkt, verdomt daar moeten we iets mee. En dan zal het mij een zorg zijn of het een individu is met of zonder mandaat. We moeten zien of de regeling functioneert.

Judith Post: Misschien voorkom je dat ook wel. Ik zie ook de krantenkoppen bij wijze van spreken al, dat ProRail op laag niveau zegt dat het allemaal fantastisch is, maar dat we op hoger niveau te horen krijgen dat het allemaal prut is. Misschien moeten we daar een beetje praktisch in zijn. Meestal doe je dat soort dingen geanonimiseerd.

Jaap Verweij: Laat ik het zo zeggen. Een deel van het onderzoek zal zich richten op feiten en daar zal geen discussie over zijn. Maar

vooral als het gaat over de vraag of men tevreden is, dan moeten we het naar een iets hoger niveau tillen.

Niels Robbemont: Ja, maar dan zie je ook het dilemma van de veiligheidsregio's en waterschappen. Als we kijken naar de implementatie van de regeling dan zie je dat wij in het hele land bij de waterschappen aan de club van hydrologen en meteorologen vragen naar welke typen weersinformatie behoefte is. Om vervolgens naar de management- en directielagen te kijken om te zien wat het betekent voor de deal die we al dan niet met elkaar willen vastleggen. Maar zo gaat de sector wel aan het werk om van zijn netwerken gebruik maken en de knelpunten namens de waterschappen, zowel inhoudelijk als over het proces, in kaart te brengen.

Judith Post: We moeten ervoor willen waken om het een nieuw proces van de wet te laten worden. We weten allemaal dat het een gigantische onderneming is geweest. Ik dacht aan de 20% regeling. In de evaluatie moeten we proberen feiten naar boven te halen op grond van de vragen. Wat iemand ervan vindt, daar heb ik in die zin in deze evaluatie niet zo'n boodschap aan. Ik pleit ervoor het heel feitelijk te houden en de uiteindelijke conclusie is aan het OIM en haar stakeholders.

Coen Verrijn Stuart: We hebben het hier nu over maar dat is toch in toen andere overlegorganen al lang doordacht over je dit moet doen. Er zijn er waarschijnlijk al honderden geweest.

Gerard van den Steenhoven: Mag ik nog één suggestie doen? De afdeling Juridische Zaken van I&M is heel actief geweest met het schrijven van de wet en soms moet je een jurist hebben die zegt wat de overwegingen waren bij het opstellen van de wet. Daar zit een juridisch aspect aan waar lang op gestudeerd is.

Judith Post: Ik zit hier nu met mandaat van de Juridische Afdeling, maar dat is een terecht punt. Er zal zeker in de loop van het proces weer een jurist bij aanschuiven.

Jaap Verweij: We neigen er naar ons te begeven op het evalueren van de wet en het doel van de wet, maar we moeten ons beperken tot de regeling. Hoe we de praktische uitwerking kunnen regisseren, zodat de grijze randjes van de wet helder worden ingekaderd en dat de evaluatie zich daarop moet richten.

Gerard van den Steenhoven: De regeling is wel bedoeld om de wet handen en voeten te geven. Je kunt dat niet helemaal los zien.

Jaap Verweij: De focus moet liggen op de regeling en de wet is een gegeven.

Niels Robbemont: De wet en de regeling die is vastgesteld, vindt ook zijn aanleiding in een amendement dat door de Tweede Kamer is aangenomen. Dus naar de Kamer toe is de single tone of voice wel belangrijk. Werkt de regeling nu zo dat die ook bereikt kan worden. En daar hebben de stakeholders ook een mening over. Maar dat zal een van de stresspunten zijn die naar voren komt.

Job Cohen: We hebben een paar dingen afgesproken. Tot eind van het jaar gaat een onderzoeksbureau met een begeleidingscommissie met een drietal mensen daarin, aan de slag. Over de financiering daarvan gaan Judith en Felix nader in beraad. Het bureau gaat aan de slag met de vier vragen waarover we vandaag overeenstemming hebben bereikt. Op de website kondigen we dit aan. Wie tegen mensen of instellingen aanloopt, die denken dat ze iets verstandigs kunnen zeggen, wordt verwezen naar de website. Zover staan we nu. In begin december komen wij opnieuw bij elkaar. Naar aanleiding van deze bijeenkomst wordt het een en ander op schrift gesteld, zodat iedereen kan kijken of het klopt.

Felix Wolf: Ik wil het wel even scheiden in twee stukken. Ten eerste een gespreksverslag van deze bijeenkomst en een conceptopdracht.

Judith Post: Wat mij niet helemaal helder is, willen we dat een bureau nu al aan de slag gaat of pas in het najaar?

Job Cohen: Het lijkt mij verstandig om redelijk snel met een bureau aan de slag te gaan. Te vertellen wat we willen, zodat zij ook voor zichzelf kunnen bedenken hoe ze hiermee om willen gaan om tot de goede dingen te komen.

Gerard van den Steenhoven: Een bureau heeft ervaring met evaluaties. Het is toch meer een gesprek waarin issues naar voren komen. We moeten zorgen dat we het scherper en duidelijk krijgen. De uitvoering begint bij kerst maar daarvoor moet alles wel duidelijk zijn.

Felix Wolf: In november/december kan wel het plan van aanpak van het bureau hier besproken worden. Dan weten we hoe ze het gaan doen, welke data ze gaan gebruiken enzovoort. En dan kunnen we via het platform wel even kijken hoe we jullie op de hoogte houden van de voortgang.

Gerard van den Steenhoven: Is het een idee om de begeleidingscommissie in het najaar al een keer met het bureau te laten praten?

Felix Wolf: Dat lijkt mij sowieso goed want zij zullen met een aantal tegenvragen komen op het conceptvoorstel dat wij met elkaar maken.

Jaap Verweij: Het lijkt mij een heel perfect plan. Ik heb nog één ding ten aanzien van het onderzoek. Dat heeft betrekking op de vraag hoe je het gaat aanpakken. Je kan het bureau laten proberen alle informatie op tafel te laten krijgen door het houden van interviews. Dat zou heel veel last leggen bij de partijen die je gaat interviewen. Ik heb persoonlijk voorkeur voor een bureau dat interviews doet, maar ook zelfstandig feitenonderzoek kan doen. En dan een analyse maakt op basis van informatie.

Felix Wolf: Mag ik dat vertalen naar dat je pleit voor een bureau dat ervaring heeft in deze sector?

Coen Verrijn Stuart: Hoe bewerkstellig je dat in de praktijk?

Job Cohen: Ik begrijp de vraag heel goed.

Coen Verrijn Stuart: Ik denk dat we een beetje interactief moeten kijken hoe we daaruit komen. Het is met name de vraag of de regeling in voorkomende gevallen is toegepast en de partij die daar antwoord op moet geven zegt ja dat was prima. Maar het bureau kan op geen enkele manier verifiëren of dat zo is of niet.

Gerard van den Steenhoven: Er is natuurlijk wel een soort deskresearch uit te voeren door naar websites, jaarverslagen en publieke stukken te kijken en daar een analyse van te maken.

Coen Verrijn Stuart: Mijn vraag was van een bureau dat een deskanalyse kan doen en dat in de interviews verwerken, heeft denk ik de voorkeur boven een bureau dat alleen maar interviews kan doen. En helemaal afhankelijk is van wat er wel of niet gezegd wordt.

Job Cohen: Zijn er al mensen die mee willen doen in de begeleidingscommissie?

Gerard van den Steenhoven: Ik bied Jan aan.

Gerard van Noort: Ik zit al in de protocolcommissie.

Coen Verrijn Stuart: schrijf mij voorlopig maar op en anders vaardigen wij iemand anders af uit onze hoek.

Judith Post: Waarschijnlijk vanuit onze kant een jurist.

Jaap Verweij: We moeten kijken of zowel Rijkswaterstaat als de waterschappen vertegenwoordigd zijn.

Job Cohen: Let erop dat het niet te groot wordt. Denk er maar even over na. Ok dan denk ik dat wij aan de rondvraag toe zijn.

Coen Verrijn Stuart: Ik heb nog een vraag. De afname van gladheidsproducten en de verdeling rijk en provincie. Is dat hier nu wel of geen onderdeel van?

Gerard van den Steenhoven: Ik ben geneigd te zeggen dat het eigenlijk uit de wet volgt, maar anderzijds vind ik het ook een stresspunt. Laten wij die stresspunten maar in een mandje gooien en dan kan een jurist beoordelen of we ons op glad ijs begeven.

Job Cohen: Een andere optie kan zijn en ik weet niet hoe zwaar dat weegt, maar dat we het gewoon een keer hier agenderen als apart agendapunt.

Gerard van den Steenhoven: Dat kan op een zeker moment nuttig zijn. Je wil aan de andere kant ook geen discussie voeren over iets dat in de evaluatie hoort. Dus laten we eerste de evaluatie van de regeling doen en dan kun je er op de gepaste tijd met elkaar over spreken.

Niels Robbemont: We hebben ook te maken met een grijze zone. Sommige waterschappen zijn ook wegbeheerder. Aan de ene kant wordt het in de core business als incidentmanagement weg gezet in de normale bedrijfsvoering, maar op het moment dat sprake is van weersomstandigheden die gevaarlijk of maatschappij ontwrichtend zijn, dan zit je in de zone van de regeling.

Job Cohen: Ik kan me voorstellen dat als het nog anderhalf jaar duurt voor de wet geëvalueerd wordt en het is echt een serieus punt, dan moet het eerder. Voor nu zit het in het mandje.

Gerard van den Steenhoven: Ik heb nog een punt dat een beetje bij het mandje past waar we het net over hadden. Een aantal meteobedrijven hebben het KNMI gevraagd of wij meteorologen kunnen opleiden. Daar hebben wij nee op gezegd omdat er andere bedrijven zijn die dat doen. Dat vinden zij gek omdat ze een bedrijf zijn met tien medewerkers en die willen we niet door de concurrent laten opleiden. Ik heb aangegeven dat ik het bij de volgende OIM-vergadering zou inbrengen als punt van aandacht hoe we daar met elkaar uit kunnen komen. Je kan zeggen dat het een kwestie is die bij de regeling hoort, maar misschien moeten we er gewoon over nadenken hoe we dit pragmatisch als sector oplossen. Wij leiden onze eigen mensen op en kunnen dat dus ook voor anderen doen, maar we willen niet de wet overtreden. Dus vandaar de vraag. Ik vond de feedback die ik van dat bedrijf kreeg redelijk. Is het iets waarvan jullie zeggen, laten we dat een volgende keer bespreken en collectieve afspraken over maken of is het absoluut onbespreekbaar?

Judith Post: Is dit niet iets voor het protocol unieke kennis?

Gerard van den Steenhoven: Nee want een bedrijf kan op zich een meteoroloog opleiden. Ik kan niet claimen dat wij de enige zijn die dat kunnen.

Judith Post: Dan is de wet daarin vrij duidelijk. Ook al vinden mensen het niet fijn en levert het niet wat mensen willen. En dan kunnen we dat meenemen bij de evaluatie van de wet.

Gerard van den Steenhoven: We kunnen ook even een jurist er goed naar laten kijken.

Gerard van Noort: Ik heb hier wel een mening over maar ik denk dat dit zo breed ligt, dat ik daar mijn achterban over moet raadplegen.

Job Cohen: Dan is de eerste stap dat we kijken of het onder deze wet überhaupt kan. Kan het niet dan is het klaar en gaat het naar de evaluatie van de wet. Kan het wel, dan mag jij je achterban raadplegen.

Coen Verrijn Stuart: Ik zou zeggen agendeer het voor het volgende overleg en dan bereiden wij een mening voor.

Job Cohen: Dan zijn we klaar. Dank jullie wel!

De voorzitter sluit de vergadering omstreeks 16:00 uur.

Samenstelling verslag

Felix Wolf | OIM Secretaris, felix.wolf@minienm.nl

Datum	18 augustus 2017
Versienummer	20170818vr.05
Kenmerk	IENM/BSK/237163